

O P O L S K A
O D R O D Z O N A
ORGAN
KOŚCIOŁA STAROKATOLICKIEGO

—§— Redakcja i Administracja w Warszawie ul. Łucka 2 m. 13. Telefon 2-84-91. —§—
Konto P. K. O. „Pol. Odr.” 151-854 — Kurji 66-168.

Na boże narodzenie GDY SIĘ CHRYSSTUS R O D Z I

Gdy się Chrystus rodzi i na świat przychodzi,
Ciemna noc w jasności promienistej brodzi,
Aniołowie się radują, pod niebiosy wyśpiewują:
Chwała bądź, chwała bądź, chwała bądź Bogu na wysokości.
Mówią do pasterzy, którzy trzód swych strzegli,
Aby do Betlejem czempędzej pobiegli,
Bo się narodził Zbawiciel, wszego świata Odkupiciel,
Chwała bądź i t. d.

Idźcie do Betlejem, gdzie Dziecię zrodzone,
W pieluszki spowite, w żłobie położone;
Oddajcie Mu pokłon boski, On osłodzi wasze troski,
Chwała bądź i t. d.

N a j m i l s i !

I znów rozbrzmiewać będą staropolskie kolendy zwiastując wier-
nym radosną pamiątkę narodzin Zbawcy świata, Jezusa Chrystusa—Hi-
storyczna ta chwila o narodzinach Odkupiciela w stajence betlejemskiej
budzi w nas zawsze zapał, radość i wiarę w zwycięstwo prawdy i spra-
wiedliwości nad kłamstwem i niesprawiedliwością, światła nad ciem-
nością. Toteż kiedy przy stole wigilijnym zbiera się najbliższa rodzina

i składa sobie życzenia łamiąc się tradycyjnym opłatkami wyobrażającym Jezusa, Jego prawdę, sprawiedliwość, wolność i pokój, to niejednemu z życzących sobie popłynie łza z oczu, wywołana myślą, — spomnieniem o tych, którzy nędzni, wydziedziczeni, w trudzie i poacie czoła pchają taczkę swego żywota, mimo, że i oni mają prawo do lepszego życia.

Wszak Jezus zrodzony w ubogiej stajence przyszedł na ten świat jako opiekun uciśnionych i ubogich, jako głosiciel braterstwa, pokoju wolności. — Dziś niestety z darów Jezusa korzystają inni, bogacze, handlarze jego idei — rzekomi słudzy Jego — a w rzeczywistości ciemiężyciele i wyzyskiwacze uciśnionych, despoci i tyrani tych, którzy chcą żyć w duchu prawdy, miłości i wolności i jaką nam przyniósł na ziemię Jezus Chrystus.

Jezus rodząc się w stajence betlejemskiej powołał do siebie; nie bogaczy — wyzyskiwaczy, nie królów — ni tyranów, nie pysznych i obłudnych arcykapłanów i kapłanów, ale pasterzy i trzech mędrców, bo w nich znalazł szczerłość i pokorę, to jest te zalety, cnoty, które prowadzą do szukania prawdy — do poznania Boga i Jego nauki.

Toteż, gdyby dziś Jezus przyszedł na świat, to nie przyjeliby Go zapewne w pierwszym rzędzie kapłani i arcykapłani, nie przyjąłby Go bogaty Watykan, — wiedząc o tym, że Jezus głosił: „Królestwo moje nie jest z tego świata”.

O zajrzyjmy dziś w serca nasze, czy one się stały owym „Betlejem”, gdzie się miał zrodzić Chrystus, czyśmy przez Sakrament Pokuty otworzyli serca Jezusowi i czyśmy wprowadzili Go tam przez godne przyjęcie Komunii św. Jeśli tak, to szczerze możemy dziś śpiewać: „Chwała bądź Bogu na wysokości — Amen.

Ks F.

Czytelnikom — Wyznawcom — Przyjaciółom i Współpracownikom życzymy Wesołych Świąt Narodzenia Pańskiego.

Red. P. O.

Papiestwo przechodzi kryzys

Wypracowane od wieków przez mózgi kościelne prawa usidlające ludzkość, przechodzą dziś swój kryzys i mało już kto je respektuje, bo widzi sprzeczność ich z prawem Bożym. Czas wykazał, że prawa te są słabsze od rzeczywistości, od życia i jego wymogów. W mózgach ludzkich kłębi się cały chaos myśli, tak bardzo różnych od owych już przeżytych. Jeśli więc zło zakorzeniło się, w prawach ludzkich, należy je zniszczyć i wrócić do współpracownictwa z prawem Bożym

które nakazuje, aby człowiek żył ciągłą wymianą braterską, płynącą z nauki uświęconej na szczytach Golgoty.

Kto wsłuchuje się w obecny pomruk tych ludów, które do tego czasu ulegały papieskim rozkazom, a teraz burzą się i odwracają od kleru papieskiego, ten zapyta się, gdzie leży przyczyna tej nagłej przemiany i tej piekielnej nienawiści u ludzi rozumnych, uczciwych i postępowych? Kościół papieski pokutuje dziś za grzechy i błędy swoich poprzedników, którzy nie spełnili zadania względem ludzkości, bo „pasąc samych siebie”, swój dwór możnych tego świata, nie byli dobrymi przewodnikami, nauczycielami, lekarzami i pasterzami.

Kościół ten zamiast umoralniać i uświęcać ludzkie dusze troszczył się raczej o swe bogactwa, honory, zaszczyty i przywileje a zaniedbywał powierzony sobie lud. Zachowanie się wiernych w Meksyku, Hiszpanii, a nawet we Włoszech, świadczy, iż wierni odwracają się od potentatów tego świata, którym historia wypisała piętno inkwizycji, zdzierstwa i lekceważenia sobie dusz i sumienia od Boga im zleconych.

Świat chrześcijański z winy poprzedników spoganiał i tonie dziś w bagnie kłamstwa i chciwości, czyniąc z człowieka „myślące zwierzę”, które żyje fałszem, nienawiścią stanową i wyznaniową, gotów zawsze do mordów i innych zbrodni.

Chwilowo zdaje się tryumfować „bóg tego świata”, ale przyjdzie czas, że prawda Stwórcy powali bożków ziemskich i na ich gruzach zatknie prawdziwe godło naszego zbawienia Krzyż Chrystusa z napisem: „prawdą, pracą i miłością zwyciężymy”.

Nie życzymy kościołowi rzymskiemu by rozsypał się w ruinę, a natomiast pragniemy, aby zmasał grzechy i winy swych poprzedników przez powrót do czystej nauki Chrystusa i odrodził się duchowo, trzymając się nieskazitelnych zasad ewangelicznych.

„Wierzysz, że się Jezus zrodził w betlejemskim
żłobie, lecz biada ci, jeśli nie zrodził się w tobie” —

Tak wołał do Narodu Polskiego nasz poeta i wieszcz A. Mickiewicz, a za nim i wielu innych wieszczów, patrzących na ruinę duchową spowodowaną niezdrową doktryną rzymską, którą karmioną od wieków całe narody. — Nasz więc Kościół Polski z zasadami Staro-katolickimi jest przeto bezwzględnie potrzebą doby obecnej dla odrodzenia narodu polskiego. —

Z życia parafii:

Warszawa — Leszno 90.

Hasło, „budźmy sumienie” ludu polskiego i realizujmy twórcze myśli Jezusa w życiu codziennym — wywiera tu zbawienny skutek — Każdy kto zjawi się na nabożeństwie u nas — wychodzi po tym podniesiony na duchu i zapalony do dalszej pracy — Nasz proboszcz — Czeigodny Ks. arcyb. Faron nie szczędzi sił i zdrowia, by wielkie dzieło odrodzenia duszy polskiej potężniało i coraz szersze kręgi obejmowała. Z okazji rocznicy „Powstania Listopadowego” odprawione było nabożeństwo na którym ks. A. Miszczyk rozwinął wielką myśl twórczą u b. powstańców o wolność Polski.

W piękną uroczystość Matki Bos. N. P. dn. 8 grudnia Ks. Biskup poświęcił dwa piękne obrazy sprawione do kaplicy przez małżonków Łoskotów i obraz „ostatniej wieczerzy” sprawiony przez p. Potukorda.

Ofiarodawcom serdecznie dziękujemy, jak również p. M. Leskowej za ozdobienie ołtarza Matki Boskiej i sprawienie do tegoż ołtarza dywanu.

Warszawa-Grochów:

K. Jasiński

Ustawiczna troska u naszych dobrych i wiernych parafian o rozwój i pogłębienie życia Bóżeego mile wpływa na otoczenie. Ks. prob. Ostrowski podziela nasze troski i zachęca do wytrwałości — Bo lejemy jednak, że we własnej Ojczyźnie dzieje się nam krzywda w dziedzinie przysługującego nam prawa.

J. Ż.

Rembertów — ul. Okuniewska 20.

Szał najazdu hodurowskiego na naszą parafię przeminął i naiwni ośmieszyli się zawierzając zbytńio obiecankom „wędrującej trupy religijnej“ pod egidą duchownych narodowo-amer. Ufajmy, że całe społeczeństwo pozna się wreszecie na farbowanych lisach przemieniających cudownie „Adam Adamek“ na Jurgielewicz — Nie wiedzieć teraz kto jest oznaczony: „K. V. M.“ — Adamek czy Jurgielewicz — Prawda otwiera nam oczy i za prawdą prowadzi nas nasz Ks. A. Heryng.

Łódź-Radwańska 54:

Józef S.

W parafi naszej nie zaszły zmiany — Podkreślić jedyzie możemy — wedle słów naszego Ks. M. Petrona, że nowi członkowie stale zapisują się do parafii.

Łódź-Wilczańska 57:

Dzięki ofiarności parafian i troskliwości zacnego naszego duszpasterza Ks. Pilachowskiego sprawiliśmy sobie do kaplicy fisharmonię i piękny dywan przed ołtarz — Lud kocha nasz kościół i nie żałuje na ten cel ofiar — Cześć ofiarodawcom.

Łódź-Przejazd 73:

W obecnej porze zimowej ożywiło się mocno życie w naszej parafii i nowi członkowie nawiedzają nasz skromny przybytek tak czując opieką otaczany przez Ks. Wilnera — i wiernych — Zapraszamy wszystkich znajomych na kolendy do naszej Kaplicy. G. J.

Szwejki:

Wysiółek w parafii naszej dzielnego Ks. Śiwca skupił i zapalił wiernych do dalszej pracy — Nie wszyscy jeszcze dorosli do współdziałania w wielkiej pracy wolnościowej, ale ci co ją pojmują—dzielnie z księdzem współpracują — za co im cześć wyraża parafia.

Wałowice:

Zwarta polska gromada wyznawców idei Jezusa dzielnie rozwija tu swą pracę z Ks. Strzałką — Obchodząc 106 rocznicę Powstania Listopadowego urządziliśmy piękną wieczornicę ku czci bohaterów z r. 1830. Deklamacją „Noc Listopadowa“ układu ks. Strzałki wygłosił A. Stankiewicz. Śpiew „Zew do powstania — wykonał chór miejscowy, referat o powstaniu wygłosił ks. Strzałka, pieśń legionową — chór, „Polska dziatwo“ W. Zagajewski. Okrzykiem na cześć Władz, Biskupa— Kościoła i ludu Pracy zakończono wieczornicę O dalszych posunięciach w pracy napiszemy.

Stankiewicz**Petlikowce-Nowe:**

Najdalej ku południowi wysuniętą naszą parafią jest placówka w Petlikowcach, Pracuje tu dzielnie Ks. proboszcz A. Kafel, który jako znawca ludzi małopolań umie trafić do ich serc i sumień—Praca tu bardzo ciężka — lecz wysoce z punktu patriotycznego pożądana.

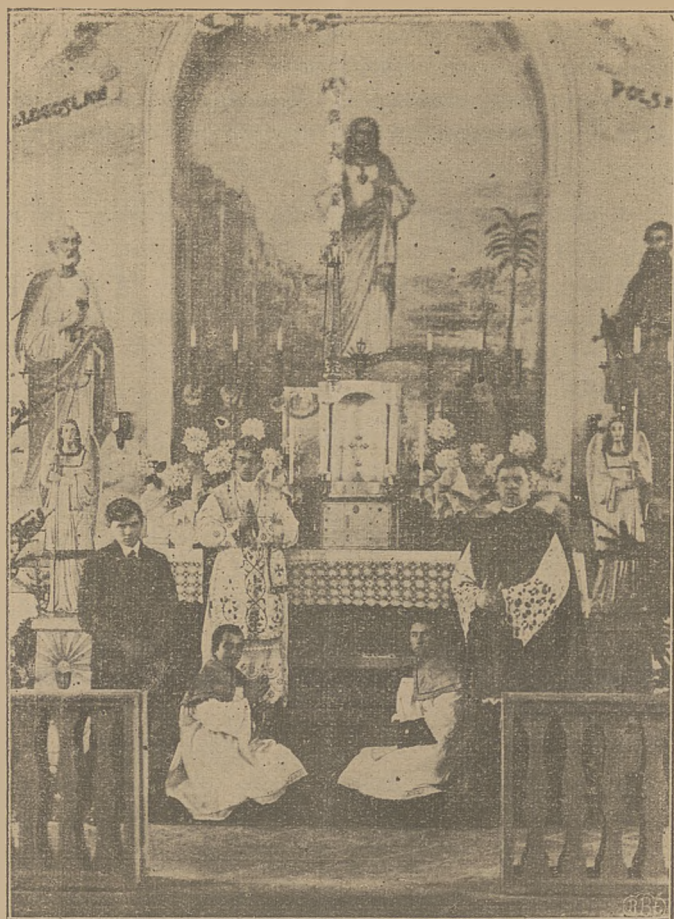
Lopuszka-Wielka:

Od chwili przybycia do nas Ks. Marczewskiego i poznania jego uczciwej pracy nastąpiło u ludzi jakby nowe życie — Ci co wątpili zaczynają ufać, ci co stali na uboczu zaczynają się przybliżać. Oby tylko Bóg dał zdrowie i wytrwałość naszemu zacnemu księdzu — a zwyciężymy

Zamość:

Przedstawiając fotografię w. ołtarza z kościoła naszego z Zamościa zaznaczamy, że za najście na naszą własność „duchowni hodurówscy“: ks. Jurgielewicz i Rogowski mieli sprawę w sądzie dn. 27 listopada. Kiedy sprawę odłożono na godzinę 12 m 30, oskarżeni uciekli z sądu przed właściwą rozprawą i z tej przyczyny Sąd odroczył rozprawę na inny termin — Ufajmy, że wichrzyciele muszą ustąpić i będą ukarani.

Parafianie.

Wielki ołtarz w kościele st.-Kat. w Zamościu

Bydgoszcz:

Miło nam zaznaczyć na łamach naszej gazetki, że praca w parafii przy obecnym Ks. Wł. Rakoczym rozwija się i pogłębia. Ks. Rakoczy odbywszy swe studia zagranicą ma wiele doświadczenia, które przydatne mu jest w pracy. Obecną troską Ks. Proboszcza jest zebranie ofiar na boczny ołtarz Matki Boskiej. Na ten cel złożyli: J. Klátecki 10 zł. i wzywa p. Łowickiego, — W. R. 1.50 i wzywa p. E. Paszkową i t. d.

Inż. Gl. Kaz.

Dąbrówka:

Działalność Ks. prob. Powązki na terenie naszej parafii nie ustaje i lud docenia coraz bardziej potrzebę Kościoła St.-Katolickiego, który niesie ludowi oświatę — prawdę Chrystusową i miłość bratnią,

Wojciechów:

Ci co nieznali Kościoła Staro-Katolickiego i mieszali go z kościołem narodowym amerykańskim, myśleli, że nasz kościół jest kościołem heretyckim. Obecnie przekonali się, że jest to kościół prawdziwie Chrystusowy — i wyznawca nasz ma prawo powiedzieć zgodnie z sumieniem „jestem dziś katolikiem Chrystusowym“, a nie rzymskim— Pięknie i wytrwale pracuje u nas Ks. Daszkiewicz — Niech żyje Kościół Polski,

W. Kawlen

Jastkowice:

Silna nasza placówka jest solą w oku dla naszych wrogów. Umiłowany nasz prob. Ks. Osmólski dzielnie tu pracuje a wytrwale za nim dąży lud, który przeszedł tu 10 lat temu krwawą walkę z rzymianami— Ci co się wówczas załamali i pozostali jako niewolnicy rzymscy, sami się dziś wstydzą swej niewoli. Wierzymy, że Rząd nasz polski nie pozwoli krzywdzić nas we własnej Ojczyźnie.

P. T.

Białobrzegi:

Cieszymy się wraz z naszym Ks. prob. Guzikiem, że sąsiednia nasza parafia w Łopuszce dostała stałego duszpasterz, którego zapraszamy z odwiedzinami do naszej placówki patriotycznej i wolnościowej

J. Kurcz

Chłaniów:

Po długiej przerwie zawitał do nas dnia 12.XII nowy duszpasterz Ks. Oleksander. O naszym dotychczasowym sieroctwie napiszemy obszernie później

Harasiuki:

Dziwnie się plecie na tym świecie — Mieliśmy w okolicy naszej parafie obrządku wschodniego, które od prawosławia przeszły nową drogę, aż wreszcie duchowni ich ks. Marczuk i Gereś zaprowadzili ich do Marjawitów. Takie manewry duchownych przynoszą wstyd ludowi, toteż cieszymy się, że nas ks. St. Cyran trwa dzielnie i mocno wraz z ludem przy naszym Kościele St.-Katolickim.

Włodzimierz-Woź.

Kresowa nasza parafia, w której proboszczuje Ks. A. Miszczyk nie ma nic nowego podać do naszej gazety — oprócz publicznej prośby, by ks. nasz więcej dbał o nas a mniej podróżował.

M. G.

Rozkopaczew:

Doszło do mej wiadomości o zamierzonych zakusach na nas ze strony hodurowskiej. Otóż podkreślam, że wierni naszego kościoła stoją tu wiernie przy kościele St.-Katolickim i żadnym mąciicielom i waga-bundom wiary dawać nie chcą, a cenią jedynie ucziwą pracę.

Ks. Markiewicz

Z Kancelarii Kurii Biskupiej

Polecam Wielebnym Kapłanom, aby parafie uregulowały zaległości za P. O. i śpiewniki, których należy przepisowo używać. Stare egzemplarze P. O. należy odesłać do Kurii. —

Brześć n. B.:

Nieforty wrogowie naszego kościoła radziby nas rozbić i z tej przyczyny urządzili nawet napad na naszego ks. Mędrzyckiego, lecz ten męstwo parował złośliwe najście — Wzywamy zdrowo myślących do wytrwałości bo ten, kto wytrwa ten zwycięstwo nasze a hańbę wrogów oglądał będzie.

Windyki:

By napisać coś o naszej parafii, trzeba by działać coś nowego i ważnego, tymczasowo obecnie za pracy ks. Sitarskiego nie godnego specjalnej wzmianki nie zaszło. Mamy jednak nadzieję, że czas przyniesie nowe wydarzenia i posunięcia w naszej ideowej pracy.

Drohobycz:

W dzień Bożego Narodzenia parafia nasza obchodzić będzie rocznicę swego założenia i istnienia — Niechże ci, którzy z różnych pobudek załamali się — a nawet wicherzyli i nie docenili pracy naszego ks. prob. Szelasta rozumującą wreszcie, że w jedności i zgodzie siła.

Niech wszyscy biorą się do ucziwej pracy i współpracują z ks. Proboszczem, który przecież nie stąpa po różach, ale po ciernistej, drodze — Dnia 33. XI. odbył się ślub, który zgromadził b. wielu nowych zwolenników — Na postępowanie niektórych władz miejscowych wniesiono zażalenie do centralnych w Warszawie.

Toruń

Wierni naszego kościoła przesyłają Nap. ks. Arcybiskupowi serdeczne życzenia świąteczne i noworoczne.

Ks. d. Jarząbek

Katowice-ul. Sokolska:

O parafii w Katowicach i jej staraniach w sprawie swego Elekta napiszemy na innym miejscu.

○ łączność w Jezusie wszystkich wyznań prawdziwie chrześcijańskich!

Od wielu lat wszystkie wyznania chrześcijańskie (z wyjątkiem notabene rzymskiego) i wszystkie kościoły dążą do wytworzenia ducha zgody, pokoju i dobrej woli między kościołami i narodami — czyli do wytworzenia, jedności chrześcijańskiej — ducha ekumenicznego t. j. katolickiego w prawdziwym znaczeniu tego słowa, bo przecież wierni chrześcijanie stojący poza Rzymem liczą już przeszło 350 milionów a rzymscy około 275 mil. Jedność ta wynika z wiary w jednego Boga—

Ekumeniczna Rada Chrześcijaństwa Praktycznego, zebrana w Genewie od 9-14 sierpn. 1932 r. rozpoczęła już swą działalność na tym polu. Nikt przez tę jedność od nikogo nie żąda wyrzeczenia się swych doktryn i tradycji narodowych, ale chodzi tu o stworzenie poczucia przynależności do tej samej rodziny duchowej— do jednego wielkiego Kościoła Chrystusowego, bo na tem polega duch braterstwa — duch powszechnego chrześcijaństwa.

B. F.

Uczenie pamięci Ks. Stojanowskiego.

Na posiedzeniu rady miejskiej w Bielsku radny ks. prof. Skudrzyk postawił wniosek o nadanie nazwy jednej z ulic w tym mieście im ks. Stojanowskiego. Po dyskusji rada miejska, oddając hołd olbrzymim zasługom, położonym przez śp. ks. Stojanowskiego około budzenia i krzewienia polskości na południowo-zachodnich rubieżach Rzeczypospolitej, a zwłaszcza w twierdzy wojującego germanizmu, jaką naówczas było miasto Bielsko, postanowiła jednogłośnie jedną z ulic w Bielsku nazwać imieniem ks. Stojanowskiego. Dziwną jest rzeczą, że pamięć ks. Stojanowskiego cześć teraz księża rzymscy, ci którzy go za życia prześladowali — a papież wyklinał,

HALO!!

Należy uregulować stare długi
za prenumeratę P. O.

Prenumerata roczna wynosić będzie 4 zł. kw. 1 zł.

W sprawie cmentarzy Odpowiedź

Ustawa z dn. 17 marca 1932 r. (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej polskiej z dn 25 kwietnia 1932 r. Nr. 35, pozycja 359) — o chowaniu zmarłych przewiduje ogólnie cmentarze świeckie — gminne.

Ustawa przewiduje okres pięcioletni do wprowadzenia cmentarzy gminnych — a więc do marca 1937 r.—Do tego czasu cmentarze wyznaniowe w myśl wspomnianego wyżej art. 15 są obowiązane do przyjmowania „zwłok osób nie należących do tego wyznania, dla którego cmentarz jest przeznaczony, jeżeli w promieniu 30 klm od miejsca zgonu niema cmentarza gminnego lub odpowiedniego wyznaniowego, lub też cmentarza opuszczonego, uznanego przez właściwą powiatową władzę administracji ogólnej za nadający się do grzebania zwłok”.—

Zarząd m. Warszawy ma plan założenia cmentarza gminnego przy ul. ks. Janusza na Woli, idzie to jednak opieszale — a przecież stolica winna dawać przykład innym miejscowościom!

Pewną namiastką cmentarza świeckiego jest osobny zakątek katolickiego cmentarza bródzieńskiego, północno-wschodni (idzie się w prostej linii na prawo od bramy gł. do dość odległego rogu cmentarza) Tam przy samym murze w pewnym oddaleniu od „zaludnionych“ części cmentarza znajduje się kilkanaście grobów niekatolickich. Część tę utworzono przedewszystkiem ze względów międzynarodowych, dla zmarłych poselstwa sowieckiego.

Nie wszyscy warszawiacy wiedzą o istnieniu tego cmentarza. — A szkoda! Opuszczone groby warte odwiedzenia, póki zaś nie zostanie oddany do użytku cmentarz na Woli, ten właśnie jest przeznaczony dla przygarnięcia dessaydentów i pozawyznaniowych.—

Z r o z u m i a ł

Sekwestrator: Gospodarzu ile macie dochodu?
 D p.: do caodu mam dwie nogi.

Sprawy wyznaniowe

Kościół Ewang.—augsb. zyskał unormowanie stosunku do Państwa.

W Dzienniku Ustaw w listopadzie b. r. ukazał się dekret P. Prezydenta określający prawnie stosunek tegoż Kościoła do Państwa. Kościół ten stał się samodzielnym i niezależnym od żadnej zwierzchności obcokrajowej. Tytuły duchownych brzmiały: biskup (dla superintendenta) i ksiądz (dla pastora) a więc; biskup, ks. proboszcz, ks. wikariusz, ks. adjunkt i ks. diakon — Stanowiska w kościele obejmować mogą tylko obywatele polscy.

Odp.: A) wyznania uznane

Do wyznań innych, których stosunek do państwa został ustawowo uregulowany należą obecnie w Polsce:

- 1) Kościół rzym-katolicki
- 2) „ wschodni staroobrzędowy
- 3) Wyznania Mojżeszowe i obecnie
- 4) Kościół Ewangelicko—augsb.

Uwaga: Staroobrzędowcy są to prawosławni, — nie uznający hierachji i ustroju (biskupów nie mają) i parafie swe mają wyłącznie w wojew. wileńskim, nowogródzkim i białostockim.

B) Wyznania uznane z nieuregulowanym stosunkiem do państwa.

Do nich w Polsce należą: Kościół Prawosławny, Ewang. — Refor. war. Ewang.—Refor. wileński,—Wyznanie Helweckie, Ewang.—Unijny,—Ewangelicko — Luterski, — Kościół Starokatolików, — Kość. Marjawi-tów i niechrześcijańskie wyznania religijne; Mahometan i Karaimów, (te dwa ostatnie zyskały już w tym roku uregulowanie swego stosunku).

Uwaga: Wiadomości w punkcie A i B podajemy wedle Książki p. t. „Zarys stanu prawnego wyznań religijnych w Polsce — Ks. Dr. Stefana Grelewskiego z Sandomierza.

O kościele starokatolickim tenże autor Ks. Dr. Grelewski także daje wyjaśnienie na str. 92 owej książki: „ustalenie położenia prawnego starokatolicyzmu w Polsce, nie nastąpi, dopóty, dopóki w porozumieniu z Rządem polskim nie wyłoni się powołana reprezentacja wyznaniastarokatolickiego celem zespolenia starokatolickich gmin wyznaniowych na obszarze Polski pod kierownictwem krajowej zwierzchności wyznaniowej“.

Dp. n. Warunek powyższy jest bardzo łatwy do szybkiego zrealizowania, bo kierownictwo krajowej zwierzchności wyznaniowej mamy już w osobie biskupa Ks. Wł. Farona, wybranego na krajowym synodzie, obywatela polskiego i patrioty — Chodzi tu jeszcze o dobrą wolę Rządu uznającego ową reprezentację kościoła—o co stale proszą wyznawcy.

Kalendarzyk liturgiczny od 16-go do 31-go grudnia.

16. ś. Żyrosława	25. p. Boże Narodzenie
17. c. Łazarza	26. s. Św. Szczepana męcz.
18. p. Bogumiła	27. N. Jana Apos.
19. s. Sławomira	28. p. Młodzłanków
20. N. IV. Adw. Teofila	29. w. Tomasza
21. p. Tomasza Ap.	30. ś. Eugenjusza
22. w. Drogemira	31. c. Sylwestra
23. ś. Wiktorji	
24. c. Adama i Ewy	

U W A G A: Dnia 24 wypada wigilia — post. ścisły.+

Podczas Jutrzni przed Mszą św. w Boż. N. wolno kapłanom śpiewać ewangelje w różnych językach, w hebrajskim, greckim, łacińskim i innych na oznaczenie, iż wszystkie narody powołane zostały do wyznawania Ewangelji Jezusa — również we mszy św. wolno zaśpiewać hymn anielski sławy: „gloria in excelsis Deo” Dnia 27 poświęcenie wina — Dnia 31 uroczyste zakończenie roku nieszpornami z przyst. Najśw. Sakr. z hymnem „Ciebie Boże chwalimy i kanzaniem. Po kazaniu ks. prob. odczytuje wiernym ile wciągu roku przybyło parafian, ile się urodziło, ile zmarło, co sprawiono do kościoła i t.d,

Ważne orzeczenie Sądu Ap. o nauce religji.

Prawo wolnego wyboru nauki religji przez rodziców dla dziecka stwierdził poznański Sąd Apelacyjny postanowieniem z d. 17 kwietnia 1936 r. (II CZ/X 1115/35).

Sądy stwierdziły, że niezależnie od nominalnej przynależności wyznaniowej dziecka nikt nie może matki zmuszać w tej czy innej religji je wychowywać.

Orzeczenie Sądu poznańskiego witają mniejszości religijne z żywym zadowoleniem, gdyż według niego nie wolno narzucać rodzicom, jakiej religji mają nauczać swe dzieci.

Prenumerata płatna rocznie: 5 zł., półrocznie 2.50 zł., kwartalnie 1.25 zł.
pojedynczy numer 10 gr.

Redaktor nacz. Ks. arcyb. Wł. FARON.

Redaktor odpowiedzialny Stefan Pośpiech

Druk „Zorza“ ul. Wronia 42.